

Tom och spelmännen drog in i stugorna

Spelmansstämman i Julita blev en kamp mot regnet. Varken spelmännen eller publiken lät sig dock skrämmas av åskdondret och regndropparna utan allt genomfördes som planerat.

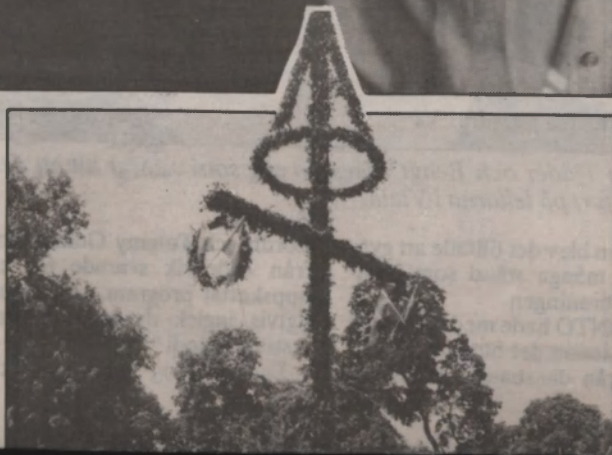
– Julitapubliken är känd för att vara trågen och trogen, sa en av konferencierna, Christina Frohm som varit med på spehnsstämorna i Julita sedan 1958.

Något buskspel blev det emellertid inte, det tillät inte vädret. Musikerna måste ju vara rädda om instrumenten. Men på Julita skans finns det ju stugor att hålla till i så det blev stugspelet i stället.

tills längsta filmscen – den varade i 20 minuter. Utan att i förväg ha bestämt träff möttes de tre nu i Julita och publiken fick höra dem spela den musik som de spelade i TV-serien.

Blandad men smakfull kompot

Annars började stämman med att spelmännen tågade från stora huset och fram till scenen. Sedan blev det allspel med Ulf Lundgren som ledare. Därefter var det "hemmalagets" tur då Britt Svansson anförde Katrineholms spelmannslag i några låtar. Sedan blev det, om uttrycket tillåts i sammanhanget, "blandad kompot" och en mycket smakfull så-

Tom Palei, född i New York men bosatt i London, åker till Sverige varje år för att få vara med och spela svensk folkmusik.

Text:
WERA OLOVSSON
Foto:
EVA GUSTAFSSON

I en stuga hittade vi Tom Palei, född i New York men numera boende i London, som spelade dalsländska låtar tillsammans med vänersborgaren Einar Hansander och Gnestabon Marianne Skagerlind-Furå.

Till Sverige varje år

Tom Palei är en mycket känd spelemän och sångare i USA och han har spelat in många skivor. Några år på 60-talet bodde han i Sverige och sedan dess kan han inte låta bli att åka hit varje år för att vara med på någon spelmansstämma.

– Det finns så många fina svenska spelmanslåtar, säger han.

I en annan stuga hittar vi Rolf Gille från Eskilstuna och Bo Arrhed från Malmköping. De spelade silvernyckelharpa respektive fiol och enligt uppgift var det mycket gammal musik de spelade.

– Silvernyckelharpan är ett mycket gammalt instrument. Man vet inte riktigt när den kom till Sverige. Det är också svårt att veta åldern på folkmusiken eftersom den fanns långt innan den upptecknades, säger Rolf Gille.

Hans nyckelharpa är dock nybyggd men alltså byggd efter en gammal modell.

Vem spelar med vem?

Det är förunderligt med spelmansstämmor som den i Julita. Spelmän som träffas och kanske aldrig har övat tillsammans börjar plötsligt spela den ena låten efter den andra. Andra möts efter många år och spelar ihop som om de aldrig skilts åt. Egentligen vet man inte på förhand vilka konstellationer det blir och vilka som kommer att framträda. Det blir som det blir.

Minns ni förresten TV-serien "God natt jord"? I den spelade trion Arne Blomberg, Ingvar Andersson och Georg Lundberg i det som sägs vara historiens hit-

dan. Vi fick höra Barbro Tällman sjunga folkvisor a capella och Gunnar Linder spela låtar från Uppland på munspel.

Vi fick också höra ett par låtar ur dramat "Kronbruden" som Strindberg är upphov till, men som Svensk folkdansensemble gjort ett dansdrama av. Det var gruppen "En fyra kron", alltså de som spelar i Svensk folkdansensemblens uppsättning, som spelade. De heter Håkan Frykmo, klarinett, Mariar-ne Skagerlind-Furå och Leif Johansson, fioler, samt Per Furå, säckpipa. De spelade bland annat brudpolskan ur tredje akten.

Vackra dräkter

Det var också folkdansuppvisning av ett folkdanslag från Colding i Danmark. De var mycket

Det danska folkdanslaget från Colding var värt att se, inte minst för de många vackra dräkternas skull.

sevärda inte minst för sina vackra dräkters skull. De dansade dessutom några danser tillsammans med Wadköpings folkdanslag från Örebro.

Det fanns också möjlighet att ta dansborgarmärket. Det skedde nere vid stora huset och det var en del som passade på att skaffa sig denna merit.

Vädret tillät inte något buskspel så det fick bli stugspel i stället. Här spelar Rolf Gille från Eskilstuna och Bo Arrhed från Malmköping silvernyckelharpa respektive fiol.

Det gäller att skydda sig mot regnet. Under det här regnstället fick det rum minst tre personer och en fiol.